

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/82/2019
Identifikačné číslo spisu:	1208221634
Dátum vydania rozhodnutia:	15.12.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1208221634.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: N. J. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom v X., X. X, proti odporcovi: N. L. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v X., X. X, v dovolacom konaní zastúpený JUDr. Dušanom Dudášom, advokátom v Bratislave, Výšehradská 14, o návrhu odporcu na zrušenie predbežného opatrenia, ktorá sa viedla na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn, 17C/251/2008 o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. augusta 2014 sp.zn. 5Co 535/2014, 5co 539/2014, 5co 537/2014 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Navrhovateľke nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva..

Odôvodnenie

1.Napadntým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej len odvolací súd)

I. odvolanie odporcu podané proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18. septembra 2012 č.k. 17C/251/2008-250 odmietol,

II. uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18. septembra 2012 č.k. 17C/251/2008-250 v časti týkajúcej sa náhrady trov dovolacieho konania zmenil tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania vo výške 77 euro do rúk advokátky Mgr. Ivety Vajdovej, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia,

III. uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04. mája 2012 č.k. 17C/251/2008-192 potvrdil, .

IV. uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04. mája 2012 č.k. 17C/251/2008-192 a potvrdil .

1.2.Odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18. septembra 2012 č.k. 17C/251/2008-250 , ktorým súd zastavil konanie o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. marca 2012 č.k. 5Co/89/2012-189 pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie (§ 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb.), súčasne odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania vo výške 44,36 euro do troch dní od právoplatnosti uznesenia odvolací súd ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že v danej veci podľa údajov na doručenke (č. l. 251 spisu) bolo rozhodnutie zástupcovi odporcu do vlastných rúk doručené dňa 25. októbra 2012. Zákonná lehota na včasné podanie odvolania odporcovi uplynula v zmysle § 57 O.s.p. dňom 9. novembra 2012 (piatok, riadny pracovný deň), odvolanie podané

elektronickými prostriedkami nepodpísané zaručeným elektronickým podpisom dňa 12. novembra 2012, doplnené osobným podaním na súde prvého stupňa dňa 14. novembra 2012 je tak podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

1.3. Na odvolanie navrhovateľky uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18. septembra 2012 č.k. 17C/251/2008-250 v časti týkajúcej sa náhrady trov dovolacieho konania zmenil (§ 220 O.s.p.), vzhľadom na dodatočné preukázanie vykonania úkonu právnej služby advokátkou - ďalšia porada alebo rokovanie s klientom dňa 27. júla 2012 a navrhovateľke okrem už priznanej odmeny za vyjadrenie k dovolaniu (29,34 euro spolu s režijným paušálom 7,63 euro) priznal tiež náhradu trov predstavujúcich odmenu za úkon advokátky - ďalšiu poradu alebo rokovanie s klientom dňa 27. júla 2012, v zmysle 14 ods. 4 písm. a) cit. vyhl. (nebolo preukázané, že trvanie porady presiahlo jednu hodinu), teda odmenu vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny (1/3 z 58,69 euro predstavuje 19,56 euro), spolu s režijným paušálom v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. (7,63 euro za úkon vykonaný v roku 2012) a s DPH v sadzbe 20% zo sumy odmeny a náhrad (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.) vyčíslenej vo výške 12,83 euro, spolu teda v sume 77 euro.

1.4. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04. mája 2012 č.k. 17C/251/2008-19, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti uzneseniu prvostupňového súdu č.k. 17C/251/2008 - 176 vo výške 33 eura v zmysle Položky 1 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov a uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04. mája 2012 č.k. 17C/251/2008-192a, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za dovolanie vo výške 66 eura v zmysle Položky 1 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov ako vecne správne potvrdil.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca. Jeho prípustnosť odôvodnil § 237 písm.b/,d/,f / a § 241 ods.2 písm.b/ a c/O.s.p.. Rozhodnutie odvolacieho súdu považoval za arbitrárne, priečiace sa základnému právu na zákonného sudcu, keď vo veci odvolania proti rozhodnutiu o nezrušení predbežného opatrenia nerozhodoval ten istý senát ako ten, ktorý predbežné opatrenie nariadil. Vytýkal tiež odvolaciemu súdu, že rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, nezaoberal sa jeho písomnými vyjadreniami, nevykonal ním navrhované dôkazy, vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil a vec aj nesprávne právne posúdil. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a zároveň žiadal o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

5. Navrhovateľka sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „C. s. p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovolaní) napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 419 a nasl. C. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie odporcu nie je prípustné..

9. Odporca podal dovolanie 18. novembra 2014, t. j. za účinnosti zákona č.99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), účinného do 30. júna 2016. podľa ktorého dovolaním bolo možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

10. Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu; uznesenia proti ktorým je

dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 239 O.s.p.“).

10.1. V zmysle uvedeného ustanovenia je dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,

b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c)] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c). (ods.1)

Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,

c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (ods.2).

Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znaleckom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

11. Dovolaťom napadnuté uznesenie teda nevykazuje znaky niektorého z nich, preto dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. voči nemu prípustné nie je.

12. Prípustnosť dovolania by v danom prípade prichádzala do úvahy len vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. Ustanovenie § 237 O. s. p. pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Žalobca existenciu procesných väd v zmysle § 237 písm. a/ ,c/a e/ O. s. p. netvrdil, pokiaľ ide o písm.b/ a d/ tieto síce v dovolaní formálne spomenul, ale žiadne ďalšie okolnosti k nim neuviedol. Dovolaací súd však ich existenciu skúmal z úradnej moci a v konaní žiadnu z nich ani nezistil.

10. Dovolať vo svojom dovolaní namietal, že vec rozhodoval nezákonný sudca, pretože vec mala byť správne zapísaná do toho istého senátu, ktorý rozhodoval o nariadení predbežného opatrenia.

11. Podľa § 237 písm. g/ O s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.. V danom prípade ide o námietku, že súd bol nesprávne obsadený.

12. Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

13. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch a sudcoch“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Zákonným sudcom je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a je určený rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

14. Nesprávne obsadeným súdom je súd, ktorý nie je obsadený v súlade s ustanoveniami upravujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má určitú vec prejednať a o nej rozhodnúť. Súd treba považovať za

nesprávne obsadený aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca (porovnaj tiež nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 5. novembra 2008 sp. zn. II. ÚS 136/08). Zákonným sudcom (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je sudca určený v súlade s rozvrhom práce vecne a miestne príslušného súdu.

15. V danom prípade dovolateľ neopodstatnene namieta vadu podľa § 237 písm.g/Os.p., pretože podmienka zákonného senátu odvolacieho súdu bola súladná z rozvrhom práce na príslušný kalendárny rok.

16. Dovolateľ tiež namieta, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení.

17. Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje medziiným postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie) hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

18. V preskúvanom prípade napadol odporca prvoinštančné rozhodnutie odvolaním, ktoré bolo podané elektronicky na mailovú adresu súdu 12.11.2012 (čl.256) a následne to isté podanie bolo podané osobne na súde prvej inštancie 14.11.2012.(čl.259). podľa údajov na doručenke (č. 1. 251 spisu) bolo rozhodnutie zástupcovi odporcu JUDr. Dušanovi Dudášovi do vlastných rúk doručené dňa 25. októbra 2012. Zákonná lehota na včasné podanie odvolania odporcovi uplynula v zmysle § 57 O.s.p. dňom 9. novembra 2012 (piatok, riadny pracovný deň), odvolanie podané elektronickými prostriedkami nepodpísané zaručeným elektronickým podpisom dňa 12. novembra 2012, doplnené osobným podaním na súde prvého stupňa dňa 14. novembra 2012 je tak podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

19. Pokiaľ odporca namieta, že rozhodnutie okresného súdu nemalo byť doručované JUDr. Dudášovi, pretože ho v konaní nezastupoval, jeho námietka nie je relevantná. Dovolací súd pripomína, že rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo vydané v dovolacom konaní o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 89/2012, ktorým bol zamietnutý návrh na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia. Vo veciach poplatkov za dovolanie rozhoduje súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni. (§12ods.2 prvá veta zák. č. 71/1992Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení do 30.6.2016- ďalej len zákona o súdnych poplatkoch). O povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie ako aj o zastavení dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku rozhoduje súd prvej inštancie (§10 ods.1 zákona o súdnych poplatkoch). V dovolacom konaní o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co 89/2012 odporcu zastupoval JUDr. Dudáš, ako to vyplýva z plnej moci nachádzajúcej sa v spise na č.l. 288. K vypovedaniu tejto plnej moci v priebehu konania nedošlo. Podaním z 8.8.2013 (čl. 289). JUDr. Dudáš súdu iba oznámil, že odporcu nezastupuje v základnom konaní o zrušení predbežného opatrenia ani vo veci Okresného súdu Bratislava II vedenej pod sp.zn. 7C 5/2012.

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým sa zastavilo dovolacie konanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 89/2012 z 30.3.2012 pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie je súčasťou tohto dovolacieho konania , v ktorom na základe zákonného príkazu vystupuje ako zástupca dovolateľa JUDr. Dudáš na základe riadne predloženej plnej moci.

20. V súvislosti s námietkou nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na obsah spisu a dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu dovolací súd konštatuje, že v danom prípade nejde o výnimočnosť, aby písomné vyhotovenie napadnutého rozhodnutia neobsahovalo zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, ktorá skutočnosť by zakladala prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dovolaním napadnuté rozhodnutie spĺňa zákonom požadované náležitosti (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p. vo väzbe na § 167 ods. 2 O.s.p. a § 157 ods. 1 a 2 O.s.p.), s nedôvodnou námietkou dovolateľa o porušení práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, pretože odvolací súd na žiadny z rozhodujúcich odvolacích argumentov dovolateľa nedáva žiadnu odpoveď, k bodu 10 dodáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj

právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (bližšie pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, či sp. zn. III. ÚS 60/04 - www.concourt.sk). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“. (napr. *Georgidias v. Grécko* z 29. mája 1997, *Recueil* III/1997, či rozsudok vo veci *Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko*, oba z 9. decembra 1994, *Annuaire*, séria A č. 303 A a č. 303 B).

21. Dovolateľ ďalej namietá, že postup súdov v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny, dovolací súd k tejto námietke uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012). Ak k tejto nesprávnosti v niektorom súdnom konaní dôjde, nezakladá to procesnú vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p. Neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení môže prípadne viesť k tzv. inej procesnej vade konania majúcej z a následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.); vadu takej povahy ale možno úspešne uplatniť iba v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad ale v danej veci nejde). Sama tzv. iná vada prípustnosť dovolania nezakladá.

21.1. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 120 ods. 1 O.s.p.), a nie strán sporu. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával všetky stranou navrhované dôkazy alebo vykonával iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., lebo týmto postupom súd neodňal účastníkovi možnosť pred súdom konať (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999). Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. (viď tiež napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011).

22. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že postup odvolacieho súdu nemal v preskúmvanej veci za následok odňatie možnosti odporcu pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

23. Dovolateľ v dovolaní tiež tvrdí, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Dovolací súd nemôže pristúpiť k posudzovaniu otázky dôvodnosti a opodstatnenosti dovolania pokiaľ nedospeje k záveru, že dovolanie je procesne prípustné.

24. V prejednávanej veci pri skúmaní otázky prípustnosti dovolania bolo zistené, že tento opravný prostriedok odporcu nesmeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustný. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

25. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože navrhovateľke preukázateľne žiadne

trovy dovolacieho konania nevznikli.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.